Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Ciumac Victor
Dosarul nr. 3r-551/25
2-23127590-02-3r-11092025

D E C I Z I E

24 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Mîra Ghenadie
judecători Sîrbu Victoria și Cașcaval Andrei

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de Magla Mariana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 13 martie 2025,

emisă la acțiunea în contencios administrativ formulată de Magla Mariana împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea actelor administrative, repararea prejudiciului moral cauzat și compensarea cheltuielilor de asistență juridică,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La data 03 septembrie 2023, Magla Marina, s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, solicitând:

- anularea ordinului SPPS nr. 222r din 04 august 2023 „*privind aplicarea sancțiunii disciplinare – Avertisment*”;
- anularea ordinului SPPS nr. 238p/r din 15 august 2023 „*privind trecerea temporară la o altă funcție*”;
- încasarea prejudiciului moral estimat la suma de 30.000 lei și compensarea cheltuielilor pentru asistența juridica în mărime de 5.000 lei.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 13 martie 2025, acțiunea depusă de Magla Mariana împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, în partea cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral, a fost declarată inadmisibilă.

Solicitarea din recurs

La 28 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*) Magla Mariana, a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 13 martie 2025.

În motivarea recursului s-a invocat că partea dispozitivă a încheierii contestate este ambiguă și lipsită de claritate, generând incertitudine juridică.

Astfel, susține că din formularea actuală, se poate înțelege fie inadmisibilitatea totală a capetelor de cerere privind anularea ordinelor nr. 222p/r din 04 august 2023 și nr. 238p/r din 15 august 2023, compensarea cheltuielilor de asistență juridică și repararea prejudiciului moral, fie inadmisibilitatea parțială, în special pentru pretențiile cu privire la prejudiciul moral. Această ambiguitate contravine principiului clarității actelor jurisdicționale și poate genera dificultăți în interpretarea și executarea hotărârii.

Recurentul susține că claritatea dispozitivului este esențială pentru securitatea juridică, deoarece trebuie să reflecte fără echivoc soluția instanței și obligațiile părților, menținând autoritatea lucrului judecat și permițând justițiabililor să înțeleagă temeiurile deciziei. Ambiguitatea actuală ridică riscul unor conflicte ulterioare și împiedică exercitarea eficientă a căilor de atac.

În ceea ce privește acordarea despăgubirilor, recurentul susține că instanța de fond a interpretat art. 60 alin. (3) Cod administrativ ca fiind aplicabil, susținând că termenul de solicitare a despăgubirilor începe să curgă din data rămânerii definitive a hotărârii de anulare a actului administrativ ilegal. Totuși, jurisprudența națională arată că pretențiile accesorii sau subsecvente, precum repararea prejudiciului moral sau încasarea salariului pentru perioada absenței forțate, urmează să fie soluționate concomitent cu pretenția principală, fără cerere prealabilă sau procedură separată.

În speță, solicitarea reclamantei privind anularea ordinelor nr. 222p/r și 237p/r reprezintă pretenția principală, iar repararea prejudiciului moral este pretenție subsecventă, astfel încât respingerea acesteia ca inadmisibilă creează o sarcină disproporționată asupra reclamantei și contravine jurisprudenței.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ statuează de a respinge cererea de recurs și a menține încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de

soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

În corespundere cu art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Din actele cauzei se atestă că Magla Mariana a depus acțiune în ordinea contenciosului administrativ, împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, solicitând *inter alia* încasarea prejudiciului moral în sumă de 30.000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 13 martie 2025, acțiunea reclamantei Magla Mariana, în partea cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost declarată inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

Instanța de recurs apreciază ca întemeiată soluția instanței de fond și ca neîntemeiate argumentele recurentului expuse în cererea de recurs din considerentele ce succed.

Astfel, potrivit art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

La caz, potrivit art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Potrivit art. 10 alin. (2) Cod administrativ, decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

În conformitate cu prevederile art. 60 alin. (3) Cod administrativ, în cazul depunerii cererii cu privire la acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

Conform art. 166 Cod administrativ, cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

Potrivit art. 167 alin. (4) Cod administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

În corespundere cu art. 207 alin. (1), (2) lit. f) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208.

Respectiv, în temeiul art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

În context, Completul de judecată va menționa și faptul că, pentru a formula o acțiune în contencios administrative, este necesar ca:

- actul emis trebuie să parvină de la o autoritate administrativă;
- condiția existenței vătămării unui drept recunoscut de lege reclamantului;
- existența capacității de exercițiu și a celei procesuale;
- vătămarea dreptului să fie cauzată printr-un act administrativ sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal cererea;
- obligativitatea îndeplinirii procedurii administrative prealabile (în cazul prevăzut de lege).

Raportând cadrul legal, la circumstanțele pricinii, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că o cerere prealabilă din partea lui Magla Mariana către Serviciul de Protecție și Pază de Stat, cu privire la compensarea prejudiciului moral, nu există, or, obiectul prezentului litigiu în ordine de contencios administrativ, îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil.

De altfel, într-o eventuală admitere a acțiunii și, respectiv, anularea ordinului *privind aplicarea sancțiunii disciplinare* și a ordinului SPPS *privind trecerea temporară la o altă funcție*, partea reclamantă este în drept să înainteze autorității pârâte o acțiune cu privire la repararea prejudiciului/despăgubirilor cauzate prin activitatea administrativă ilegală, din data în care hotărârea instanței de judecată va rămâne definitivă.

La caz însă, pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, a fost solicitată în cererea de chemare în judecată pentru acțiunea în obligare, contrar prevederilor art. art. 10 alin. (2) și 60 alin. (3) Cod administrativ.

Completul de judecată reține că instanța de font întemeiat a constatat că, cererea cu privire la acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, poate fi depusă după ce hotărârea instanței de judecată a rămas definitivă, or, termenul general începe să curgă din această dată.

În acest sens, decizia autorității publice cu privire la acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act

administrativ individual ce poate fi contestat separat în instanța de contencios administrativ numai după respectarea procedurii prealabile.

Prin urmare, sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

În cest sens, potrivit normelor procesuale, pentru a pune în mișcare o acțiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigențe, precum ar fi și respectarea procedurii prealabile.

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37*). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*).

Concomitent, Completul judiciar remarcă, că prin instituirea exigențelor de admisibilitate nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova – accesul liber la justiție, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea pretenției privind încasarea prejudiciului moral.

Din considerentele supra-enunțate, Completul judiciar conchide netemeinicia cererii de recurs înaintate de Magla Mariana, aceasta urmând a fi respinsă și menținută încheierea instanței de fond, ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Magla Mariana, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 13 martie 2025, emisă la acțiunea în contencios

administrativ formulată de Magla Mariana împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea actelor administrative, repararea prejudiciului moral cauzat și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Mîra Ghenadie

Judecători Sîrbu Victoria

Cașcaval Andrei